

APORTACIONS EN EL TRÀMIT D'AUDIÈNCIA PÚBLICA DE L'AVANTPROJECTE DE LLEI DE MODIFICACIÓ DE LA LLEI 22/2005 DE LA COMUNICACIÓ AUDIOVISUAL DE CATALUNYA REALITZADES PER L'AGRUPACIÓ "TELEVISIONS DIGITALS INDEPENDENTS"

Mitjançant comunicació electrònica de 20 d'octubre de 2021, **l'Agrupació de Televisions Digitals Independents A.I.E. ha estat convidada a participar al tràmit de consulta pública** prèvia previst a l'article 36.4 de la Llei 13/2008, de la Presidència de la Generalitat i del Govern, en el marc de la iniciativa legislativa aprovada pel Govern, el qual ha aprovat la **memòria preliminar de l'Avantprojecte de la llei de modificació de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya** (en endavant LCAC).

Segons consta a l'escrit tramès per la Direcció General de Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya, el tràmit d'audiència pública ofereix un termini màxim de 30 dies per tal de comunicar les aportacions i/o observacions al projecte normatiu. En el present cas, i d'acord amb l'article 30.2 de la Llei 39/2015, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, el termini per presentar les esmentades aportacions fineix el dia 15 de novembre de 2021.

És en el termini conferit, que **es sol·licita que es tinguin per presentades les APORTACIONS** següents,

APORTACIONS DAVANT LA MEMÒRIA PRELIMINAR DE L'AVANTPROJECTE DE LA LLEI DE MODIFICACIÓ DE LA LLEI 22/2005, DE 29 DE DESEMBRE, DE LA COMUNICACIÓ AUDIOVISUAL DE CATALUNYA

APORTACIÓ NÚM. 1. Per tal de fer front a la problemàtica derivada de la diversitat d'interpretacions que molts operadors públics estan fent respecte a la contractació audiovisual, es proposa incorporar a la LCAC una disposició que faciliti el compliment de les Directives de la Unió Europea. En el context de les "definicions", o en el marc d'una remissió a les mateixes mitjançant una Disposició Addicional, es proposa incorporar que totes les definicions contingudes a la nova LCAC es refereixen a "*propietats incorporals*", d'acord amb la nomenclatura utilitzada a la normativa de contractació pública (article 9 de la Llei 9/2017 de contractes del sector públic), amb una redacció de l'estil: "*Els béns i serveis definits a l'article X de la Llei són propietats incorporals, als efectes de la contractació amb el sector públic*".

Justificació. La Directiva 2014/24/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014, sobre contractació pública exclou la contractació audiovisual del seu àmbit d'aplicació. Concretament estableix, en llur introducció, que "*en la adjudicación de contratos públicos para determinados servicios de medios audiovisuales y radiofónicos por proveedores de medios de comunicación deben poder tenerse en cuenta aquellas consideraciones de relevancia cultural y social debido a las cuales no resulta adecuada la aplicación de las normas de adjudicación de contratos. Por ello, conviene establecer una excepción para los contratos públicos de servicios, adjudicados por los propios proveedores de servicios de medios de comunicación, destinados a la compra, el desarrollo, la producción o la coproducción de programas listos para su uso y de otros servicios preparatorios, como los relativos a los guiones o a las actuaciones artísticas necesarios para la realización del programa*".

També cal destacar la Directiva 2018/1808/UE aprovada pel Parlament Europeu

i del Consell el 14 de novembre del 2018, mitjançant la qual es modifica la Directiva 2010/13/UE sobre la coordinació de determinades disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres relatives a la prestació de serveis de comunicació audiovisual. La reforma atén a un conjunt de noves circumstàncies com la convergència entre la televisió i els serveis d'internet, l'ús de dispositius portàtils per veure contingut audiovisual a més de la televisió tradicional, els nous tipus de contingut, entre d'altres. Tot això, tal i com s'indica en l'exposició de motius de la directiva esmentada *“requiere un marco jurídico actualizado que refleje la evolución del mercado y que permita lograr un equilibrio entre el acceso a los servicios de contenidos en línea, la protección del consumidor y la competencia”*. Aquesta nova Directiva és una mostra clara de que la UE s'adapta constantment als canvis que sorgeixen dins el marc dels serveis de comunicació audiovisual, però simplement ho fa modificant determinats aspectes, i deixant clar que les anteriors Directives (nombrades anteriorment) continuen sent vàlides. Respecte a la contractació pública, no hi ha hagut cap nova modificació, i per tant, segueix vigent el que s'exposa a la Directiva 2014/24/UE.

APORTACIÓ NÚM. 2. Es considera necessari evitar la introducció de l'opció de la *“gestió indirecte del servei o de la producció o edició dels programes audiovisuals”*.

Justificació. Ja el seu dia, en procediments anteriors, al document denominat *“Informe sobre les aportacions rebudes en la consulta pública prèvia a l'elaboració de l'avantprojecte de Llei de modificació de la Llei 22/2005, de la comunicació audiovisual de Catalunya”*, emès per la Direcció General de Mitjans de Comunicació de la Generalitat, es manifestava literalment que *“pel que fa als mitjans locals, entenem que l'actual regulació deixa ja ben clar que només es poden gestionar de forma directa pel mateix municipi, per la qual cosa no és necessària cap modificació normativa al respecte. Tanmateix, caldria valorar la possibilitat de donar resposta a la situació creada pels contractes de gestió de serveis de comunicació audiovisual licitats en alguns ajuntaments i valorar si es manté com fins ara el sistema de gestió directa pel municipi o bé s'obre la porta*

a que els municipis contractin la prestació d'aquests serveis amb tercers, i en quines condicions".

Es comparteix aquesta afirmació.

Es proposa, per tant, mantenir en aquest sentit la redacció de la normativa vigent, i posar l'accent en la disposició d'un contracte programa que tingui per objectiu desplegar la gestió directe encomanada a les administracions públiques locals. Contracte programa que, a més, s'hauria d'establir que cal garantir que sigui fidel a la raó de ser d'un mitjà de caràcter local, és a dir, que no s'admeti l'emissió en cadena o altres sistemes que puguin desvirtuar les característiques pròpies d'un mitjà local.

A més, caldria preveure a la nova LCAC que en escenaris d'externalització de serveis audiovisuals per part de les administracions locals, cal garantir el principi de televisió de proximitat i, en conseqüència, es fa necessari emparar legalment que en les adjudicacions es prioritzi les productores i els operadors que tenen lligams i arrelament amb el territori.

APORTACIÓ NÚM. 3. Es defensa el model de renovació automàtica de llicències vigent fins l'actualitat.

Justificació. La incorporació de segons quines limitacions per a la renovació automàtica de la llicència, pot generar inseguretats jurídiques en la mesura que es pot trencar el principi de bona fe i confiança mútua, perquè malgrat complir amb totes les obligacions, el concessionari de la llicència pot perdre-la en la mesura que no se li renova automàticament per la simple iniciativa d'un tercer.

APORTACIÓ NÚM. 4. Reforç de la presència del català al sector audiovisual.

En exercici de l'autogovern, de les previsions estatutàries, i del context normatiu vigent en matèria de política lingüística, es considera essencial que la nova

LCAC prioritzí el català en el sector audiovisual, imposant, si escau, un sistema sancionador eficaç i prou contundent per tal de que sigui una opció plenament acceptada pels operadors.

APORTACIÓ NÚM. 5. Emissions en cadena.

Respecte les televisions locals o de proximitat, la normativa vigent permet una emissió en cadena de fins a un 25%. Tanmateix, es proposa ampliar aquest percentatge fins el 50%.

Justificació. El context actual requereix la suma d'esforços en l'àmbit de les televisions locals o de proximitat. L'emissió en cadena és, sens dubte, un dels recursos operatius i eficaços que facilita l'esmentada suma d'esforços. L'increment proposat es justifica per fer front a l'impacte de factors com:

- Els reptes que plantegen els canvis tecnològics i com influeixen en els hàbits de consum de productes audiovisuals.
- Les conseqüències que ha tingut el període de pandèmia pel COVID-19
- Les noves tècniques de publicitat i llurs exigències.